

157

DE HEERE sprak wel tot Manasse, en tot zyn volk; maar zy en merkten daar niet op. Daarom bragt de HEERE over hen de Krygs-overste, die de Koning van Assyrien hadde, dewelke Manasse gevangen namen onder de doornen: en zy bonden hem met twee kopere ketenen, en voerden hem na Babel. En als hy hem benauwde, bad hy het aangezicht des HEEREN zynes Gods, ernstelyk aan, en vernederde zich zeer voor het aangezicht des Gods zyner vaderen: en bad hem, en hy liet zich van hem verbidden, en hoorde zyne smeeking, en hy bragt hem weder te Jeruzalem, in zyn Koningryke: Doe kende Manasse, dat de HEERE, God is.

MANASSES GEBED Versio, 11, 12.

Ik ben gekromd in zwaare yzere banden, en ik en kan myn hoofd niet opheffen, ende en hebbe geen ruste, om dat ik Uwen toorne verwekt, en quaad voor Uwe oogen gedaan hebbe: dewyle ik Uwen wille niet en hebbe gedaan, en Uwe geboden niet en hebbe gehouden: maar hebbe grouwelen opgericht, en veele ergernisse begaan. Nu buige ik dan de knien myns herten, en bidde U om genade: Ik hebbe gezondigd, Heere, ik hebbe gezondigd, en bekenne myne misdaden. Daarom bidde, en smeek ik U, vergeef het my, Heere, vergeef het my, ende en verderfd my niet in myne zonden, en toord niet eeuwiglyk over my, ende en behoud het quade niet tegen my, ende en verdoemd my niet in de onderste deelen der aarde, want gy zyt God, een God der boetvaardige.